
Sanyasa Upanishad

संन्यासोपनिषत्

Document Information

Text title : Sanyasa Upanishad

File name : sanyasa.itx

Category : upanishhat

Location : doc_upanishhat

Author : Vedic tradition

Transliterated by : Sunder Hattangadi

Proofread by : Sunder Hattangadi

Description-comments : 65 / 108; Sama veda - sanyasa upanishad

Latest update : July 20, 2000

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

April 1, 2025

sanskritdocuments.org

Sanyasa Upanishad

संन्यासोपनिषत्

संन्यासोपनिषद्देधं संन्यासिपटलाश्रयम् ।
सत्तासामान्यविभवं स्वमात्रमिति भावये ॥

ॐ आध्यायन्तु मामाङ्गानि वाङ्म्राणश्चक्षुः
श्रोत्रमथो बलमिन्द्रियाणि य ॥ सर्वाणि सर्वं ब्रह्मोपनिषदं
माडं ब्रह्म निराडुर्यां मा मा ब्रह्म निराडरोडनिराडरए-
मस्त्वनिराडरएणं मेस्तु तदात्मनि निरते य उपनिषत्सु धर्मास्ते
मयि सन्तु ते मयि सन्तु । ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

डरिः ॐ अथातः संन्यासोपनिषदं व्याख्यास्यामो
योऽनुकुमेण संन्यस्यति स संन्यस्तो भवति । कोऽयं संन्यास
उच्यते कथं संन्यस्तो भवति । य आत्मानं डियाभिर्गुमं करोति
मातरं पितरं भार्यां पुत्रान्बन्धूननुमोडयित्वा ये
यास्यत्विजस्तान्सर्वाश्च पूर्ववत्प्राणित्वा वैश्वानरेडिं
निर्वपेत्सर्वस्वं दधाधजमानस्य गा ऋत्विजः सर्वैः पात्रैः
समारोप्य यदाडवनीये गार्डपत्ये वान्यडार्थपयने
सभ्यावसथ्योश्च प्राणापानव्यानोदानसमानान्सर्वांसर्वेषु
समारोपयेत् । सशिभाडेशान्विसुज्य यडोपवीतं छित्त्वा पुत्रं
दृष्ट्वा त्वं यडस्तत्वं सर्वमित्यनुमन्त्रयेत् ।
यधपुत्रो भवत्यात्मानमेवेमं ध्यात्वाऽनवेक्षमाणः
प्राचीमुडीचिं वा दिशं प्रव्रजेत्य्य । त्रिषु वर्णेषु
बिड्क्षार्यं यरेत् । पाणिपात्रेणानाशनं डुर्यात् ।
औषधवदडनमायरेत् । औषधवदशनं प्राश्रीयात् ।
यथालाभमश्रीयात्प्राणसन्धारणार्थं यथा मेदोवृद्धिर्न
जायते । कृशो भूत्वा ग्राम ऐडरात्रं नगरे पञ्चरात्रं
यतुरोमासान्वार्षिकान्ग्रामे वा नगरे वापि वसेत् ।
विशीर्णवस्त्रं वल्कलं वा प्रतिगृह्णीयानान्यत्प्रतिगृह्णीयाधधशक्तो

भवति कुवेशतस्तथ्यते तप ँति । यो वा अेव कुमेष संन्यस्यति यो वा
 अेवं पश्यति कुिमस्य यज्ञोपवीतं कास्य शिषा कथं वास्योपस्पर्शनमिति ।
 तं ङोवायेदमेवास्य तद्यज्ञोपवीतं यदात्मध्यानं विद्या शिषा
 नीरैः सर्वत्रावस्थितैः कार्यं निर्वर्तयन्नुदरपात्रेषु जलतीरैः निकेतनम् ।
 ढ्रह्मवादिनो वदन्त्यस्तमित आदित्ये कथं वास्योपस्पर्शनमिति ।
 तान्ङोवाय यथाङनि तथा रात्रौ नास्य नक्तं न दिवा तदध्येतदृषिषोक्तम् ।
 संकृद्विवा ङैवास्मै भवति य अेवंविद्वानेतेनात्मानं संधत्ते ॥

ँति प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

ॐ यत्वारिषत्संस्कारसम्पन्नः सर्वतो
 विरक्तश्चित्तशुद्धिमेत्याशासूयेर्ष्याङ्कारं
 दग्ध्वा साधनयतुष्टयसम्पन्न अेव संन्यस्तुमर्हति ।
 संन्यासं निश्चयं कृत्वा पुनर्न य करोति यः ।
 स कुर्यात्कृच्छ्रमात्रं तु पुनः संन्यस्तुमर्हति ।, १ ॥

संन्यासं पातयेद्यस्तु पतितं न्यासयेत्तु यः ।
 संन्यासविघ्नकर्ता य त्रीनेतान्पतितान्विदुः ॥ २ ॥ ँति ॥

अथ षडः पतितोऽङ्गविकलः स्त्रैषो ढधिरोऽर्भको मूकः
 पाषण्डश्चकी लिङ्गी कुष्ठी वैषानसडरद्विज्जौ
 भृतकाध्यापकः शिपिविष्टोऽनग्निः को नास्तिको वैराग्यवन्तोऽप्येते
 न संन्यासाढः । संन्यस्ता यद्यपि मडावाङ्ग्योपदेशे नाधिकारिणः ॥

आडुढपतितापत्यं कुनष्ठी श्यावदन्तकः ।
 क्षीढस्तथाङ्गविकलो नैव संन्यस्तुमर्हति ॥ ३ ॥

सम्प्रत्यवसितानां य मडापातकिनां तथा ।
 प्रात्यानामभिशास्तानां संन्यासं न कारयेत् ॥ ॡ ॥

व्रतयज्ञतपोदानङोमस्वाध्यायवर्जितम् ।
 सत्यशौचपरिभ्रष्टे संन्यासं न कारयेत् ॥ ५ ॥

अेते नार्हन्ति संन्यासमातुरेषु विना कुमम् ।
 ॐ ढूः स्वाङेति शिषामुत्पाट्य यज्ञोपवीतं
 ढङिर्न निवसेत् । यशो ढलं ज्ञानं वैराग्यं
 मेधां प्रयच्छेति यज्ञोपवीतं ँत्वा ॐ ढूः

स्वाढेत्यप्सु वस्त्रं कटिसूयं च विसृज्य संन्यस्तं
मथेति त्रिवारमभिमन्त्रयेत् ।

संन्यासिनं द्विजं दृष्ट्वा स्थानाश्वलति भास्करः ।
अेष मे माण्डलं भित्त्वा परं ब्रह्माधिगच्छति ॥ ६ ॥

षष्टिं कुलान्यतीतानि षष्टिमागामिकानि च ।
कुलान्युद्धरते प्राज्ञः संन्यस्तमिति यो वदेत् ॥ ७ ॥

ये च सन्तानजा दोषा ये दोषा देहसंभवाः ।
प्रैषाग्निर्निर्देहत्सर्वास्तुषारिन्निव काञ्चनम् ॥ ८ ॥

सभा मा गोपायेति दण्डं परिग्रहेत् ।
दण्डं तु वाणवं सौम्यं सत्वयं समपर्दकम् ।
पुण्यस्थलसमुत्पन्नं नानाकल्मषशोधितम् ॥ ९ ॥

अदग्धमडतं कीटैः पर्वग्रन्थिविराजितम् ।
नासादृशं शिरस्तुल्यं लुपोर्वा भिभृयाधतिः ॥ १० ॥

दण्डात्मनोस्तु संयोगः सर्वथा तु विधीयते ।
न दण्डेन विना गच्छेद्विषुक्षेपत्रयं बुधः ॥ ११ ॥

जगज्जुवनं जुवनाधारभूतं माते मामन्त्रयस्व सर्वसौम्येति
कमाण्डलुं परिगृह्य योगपट्टाभिषिक्तो भूत्वा यथासुप्तं विडरेत् ॥

त्यज धर्ममधर्मं च उभे सत्यानृते त्यज ।
उभे सत्यानृते त्यक्त्वा येन त्यजसि तत्त्यज ॥ १२ ॥

वैराग्यसंन्यासी ज्ञानसंन्यासी ज्ञानवैराग्यसंन्यासी
कर्मसंन्यासीति यातुर्विध्यमुपागतः । तद्यथेति दृष्टानुश्रविक-
विषयवैतृषण्यमेत्य प्राक्पुण्यकर्मविशेषात्संन्यस्तः
स वैराग्यसंन्यासी । शास्त्रज्ञानात्पापपुण्यलोकानुभवश्रवणा-
त्पण्योपरतो देहवासनां शास्त्रवासनां लोकवासनां त्यक्त्वा
वमनात्रमिव प्रवृत्तिं सर्वं उभयं मत्वा साधनयतुष्टयसम्पन्नो
यः संन्यस्यति स अत्रेव ज्ञानसंन्यासी । कुमेण सर्वमभ्यस्य सर्वमनुभूय
ज्ञानवैराग्याभ्यां स्वर्गपानुसन्धानेन देहमात्रावशिष्टः संन्यस्य
जातर्षपधरो भवति स ज्ञानवैराग्यसंन्यासी । ब्रह्मचर्यं समाप्य
गृही भूत्वा वानप्रस्थाश्रममेत्य वैराग्याभावेऽप्याश्रमकमानुसारेण

यः संन्यस्यति स कर्मसंन्यासी । स संन्यासः षड्विधो भवति
 कुटीयकभडूदकडंसपरमडंसतुरीयातीतावधूताश्चेति । कुटीयकः
 शिष्यायज्ञोपवीति दण्डकमण्डपधरः कौपीनशाटीकन्याधरः
 पितृमातृगुर्वाराधनपरः पिठरभनित्रशिड्यादिमात्रसाधनपर
 अेकत्रात्रादनपरः श्वेतोर्ध्वपुण्ड्रधारी त्रिदण्डः । भडूदकः शिष्यादिकन्याधर-
 स्त्रिपुण्ड्रधारी कुटीयकवत्सर्वसमो मधुकरवृत्त्याष्टकवलाशी ।
 डंसो जटाधारी त्रिपुण्ड्रोर्ध्वपुण्ड्रधारी असंकलुप्तमाधूकरान्नाशी
 कौपीनभण्डतुण्ड्रधारी । परमडंसः शिष्यायज्ञोपवीतरहितः पञ्चगृहेषु
 करपान्नी अेककौपीनधारी शाटीमेकामेकं वैणवं दण्डमेकशाटीधरो वा
 भस्मोद्धूलनपरः सर्वत्यागी तुरीयातीतो गोमुभवृत्त्या कृलाडारी अन्नाडारी
 येद्भुङ्त्रये देडमात्रावशिष्टो दिगंबरः कुण्डपवच्छरी-वृत्तिकः ।
 अवधूतस्त्वनियमः पतिताभिशास्तवर्जनपूर्वकं सर्ववर्णेष्वजगरवृत्त्याडारपरः स्वशुपानुसन्धानपरः ।
 जगत्तावद्विदं नाडं सवृक्षतृशपर्वतम् । यद्भाड्यं
 जडमत्यन्तं तत्स्यां कथमडं विभुः ॥ १३ ॥
 कालेनाल्पेन विलयी देडो नाडमयेतनः ।
 जडया कर्णशङ्कुल्या कल्पमानक्षणास्थया ॥ १४ ॥
 शून्याकृतिः शून्यभवः शब्दो नाडमयेतनः ।
 त्वया क्षणविनाशिन्या प्राथोऽप्राथोऽयमन्यथा ॥ १५ ॥
 चित्प्रसादोपलब्धात्मा स्पर्शी नाडमयेतनः ।
 लब्धात्मा जिह्वया तुच्छो लोलया लोलसत्तया ॥ १६ ॥
 स्वल्पस्थन्दो द्रव्यनिष्ठो रसो नाडमयेतनः ।
 दृश्यदर्शनयोर्लीनं क्षयिक्षणविनाशिनोः ॥ १७ ॥
 केवले द्रष्टरि क्षीणं रुपं नाडमयेतनम् ।
 नासया गन्धजडया क्षयिण्या परिकल्पितः ॥ १८ ॥
 पेलवो नियताकारो गन्धो नाडमयेतनः ।
 निर्ममोऽमननः शान्तो गतपञ्चेन्द्रियलभः ॥ १९ ॥
 शृङ्गयेतन अेवाडं कलाकलनवर्जितः ।
 यैत्यवर्जितचिन्मात्रमडमेधोऽवभासकः ॥ २० ॥
 सभाड्याभ्यन्तरव्यापी निष्कलोऽडं निरञ्जनः ।

निर्विकल्पविद्याभास ओक आत्मास्मि सर्वगः ॥ २१ ॥

मयैव येतनेनेमे सर्वे घटपटादयः ।

सूर्यान्ता अवभास्यन्ते दीपेनेवात्मतेजसा ॥ २२ ॥

मयैवैताः रङ्गुरन्तीड विचित्रेन्द्रियवृत्तयः ।

तेजसान्तःप्रकाशेन यथाग्निकण्ठपङ्क्तयः ॥ २३ ॥

अनन्तानन्दसंभोगा परोपशमशालिनी ।

शुद्धेयं चिन्मयी दृष्टिर्ज्यत्यभिलक्षिषु ॥ २४ ॥

सर्वभावान्तरस्थाय चैत्यमुक्तविद्यात्मने ।

प्रत्यक्ष्यैतन्मृपाय मज्जमेव नमो नमः ॥ २५ ॥

विचित्राः शक्तयः स्वच्छाः समा या निर्विकारया ।

चिता क्रियन्ते समया कलाकलनमुक्तया ॥ २६ ॥

कालत्रयमुपेक्षित्र्या डीनायाश्चैत्यबन्धनैः ।

चितश्चैत्यमुपेक्षित्र्याः समतैवावशिष्यते ॥ २७ ॥

सा डि वायामगम्यत्वाद्दसत्तामिव शाश्वतीम् ।

नैरात्मसिद्धात्मदशामुपयातैव शिष्यते ॥ २८ ॥

ठडानीडामयैरन्तर्या विद्यावलिता मलैः ।

सा चित्रोत्पादितुं शक्ता पाशबद्धेव पक्षिणी ॥ २९ ॥

छच्छाद्वेषसमुत्थेन द्वन्द्वमोडेन जन्तवः ।

धराविवरमग्रानां कीटानां समतां गताः ॥ ३० ॥

आत्मनेऽस्तु नमो मज्जमविच्छिन्नविद्यात्मने ।

परामृष्टोऽस्मि लब्धोऽस्मि प्रोदितोऽस्म्यचिरादडम् ।

उद्धृतोऽस्मि विकल्पेभ्यो योऽस्मि सोऽस्मि नमोऽस्तु ते ॥ ३१ ॥

तुभ्यं मज्जमनन्ताय मज्जं तुभ्यं विद्यात्मने ।

नमस्तुभ्यं परेशाय नमो मज्जं शिवाय च ॥ ३२ ॥

तिष्ठन्नपि डि नासीनो गच्छन्नपि न गच्छति ।

शान्तोऽपि व्यवहारस्थः कुर्वन्नपि न लिप्यते ॥ ३३ ॥

सुलभश्चायमत्यन्तं सुज्ञेयश्चामबन्धुवत् ।

शरीरपद्मकुडरे सर्वेषामेव षट्पदः ॥ ३४ ॥

न मे भोगस्थितौ वाञ्छा न मे भोगविसर्जने ।
 यदायाति तदायातु यत्प्रयाति प्रयातु तत् ॥ ३५ ॥
 मनसा मनसि स्थिन्ने निरुडंकारं गते ।
 भावेन गलिते भावे स्वस्थस्तिष्ठामि डेवलः ॥ ३६ ॥
 निर्भावं निरुडंकारं निर्मनस्कमनीडितम् ।
 डेवलास्पन्डशुद्धात्मन्येव तिष्ठति मे रिपुः ॥ ३७ ॥
 तृषणारज्जुगणं छित्वा मच्छरीरकपञ्जरात् ।
 न जाने ड्य गतोडुडिय निरुडंकारपक्षिणी ॥ ३८ ॥
 यस्य नाडंङुतो भावो बुद्धिर्यस्य न लिप्यते ।
 यः समः सर्वभूतेषु जिवितं तस्य शोभते ॥ ३९ ॥
 योऽन्तःशीतलया बुद्ध्या रागद्वेषविमुक्ताया ।
 साक्षिवत्पश्यतीडं डि जिवितं तस्य शोभते ॥ ४० ॥
 येन सम्यकपरिज्ञाय डेयोपाडेयमुज्जता ।
 चित्तस्थान्तेऽर्पितं चित्तं जिवितं तस्य शोभते ॥ ४१ ॥
 ग्राड्यग्राडकसंभन्धे क्षीणो शान्तिरुडेत्यलम् ।
 स्थितिमभ्यागता शान्तिर्भोक्षनाभाभिधीयते ॥ ४२ ॥
 भ्रष्टबीजोपमा भूयो जन्माडुअरविवर्जिता ।
 डुडि जिवद्विमुक्तानां शुद्धा भवति वासना ॥ ४३ ॥
 पावनी परमोदारा शुद्धसत्त्वानुपातिनी ।
 आत्मध्यानमयी नित्या सुषुप्तिस्थेव तिष्ठति ॥ ४४ ॥
 येतनं चित्तरिक्तं डि प्रत्यक्येतनमुच्यते ।
 निर्मनस्कस्वभावत्वान्न तत्र डलनामलम् ॥ ४५ ॥
 सा सत्यता सा शिवता सावस्था पारमात्मिडी ।
 सर्वज्ञता सा संतृप्तिर्नतु यत्र मनः क्षतम् ॥ ४६ ॥
 प्रलपन्विसृजन्गुल्लुत्रुन्मिषन्निमिषन्नपि ।
 निरस्तमननानन्दः संविन्मात्रपरोऽस्यडम् ॥ ४७ ॥
 मलं संवेधमुत्सृज्य मनो निर्मूलयन्परम् ।

आशापाशानलं छित्वा संविन्मात्रपरोऽस्यलडम् ॥ ४ॢ ॥

अशुभाशुभसंकल्यः संशान्तोऽस्मि निरामयः ।

नष्टेष्टानिष्टकलनः संमात्रपरोऽस्यलडम् ॥ ४ॢ ॥

आत्मातापरते त्यक्त्वा निर्विभागो जगत्स्थितौ ।

वजस्तंभवदात्मानमवलंब्य स्थिरोऽस्यलडम् ॥ ५० ॥

निर्मलायां निराशायां स्वसंवितां स्थितोऽस्यलडम् ।

ईडितानीडितैर्मुक्तो डेयोपाडेयवर्जितः ॥ ५१ ॥

कदान्तस्तोषमेध्यामि स्वप्रकाशपडे स्थितः ।

कडोपशान्तमननो धरणीधरकन्दरे ॥ ५२ ॥

समेध्यामि शिलासाम्यं निर्विकल्पसमाधिना ।

निरंशध्यानविश्रान्तिमूकस्य मम मस्तके ॥ ५३ ॥

कडा तार्णं करिष्यन्ति कुलायं वनपुत्रिकाः ।

संकल्पपादपं तृषणालतं छित्वा मनोवनम् ॥ ५४ ॥

विततां भुवमासाधे विडराभि यथासुभम् ।

पदं तदनु यातोऽस्मि डेवलोऽस्मि जयाम्यलडम् ॥ ५५ ॥

निर्वाणोऽस्मि निरीडोऽस्मि निरंशोऽस्मि निरीप्सितः ।

स्वच्छतोर्जितता सत्ता डृधता सत्यता ज्ञाता ॥ ५ॢ ॥

आनन्डितोपशमता सडा प्रमुडितोडिता ।

पूर्णातोदारता सत्या कान्तिसत्ता सडैकता ॥ ५७ ॥

ईत्येवं चिन्तयन्निष्कुः स्वरूपस्थितिमञ्जसा ।

निर्विकल्पस्वरूपज्ञो निर्विकल्पो अब्रूव ड ॥ ५ॢ ॥

आतुरो ञुवति येडकमसंन्यासः कर्तव्यः ।

न शूद्रस्त्रीपतितोडक्या संभाषणम् ।

न यतेर्देवपूजनोत्सवदर्शनम् ।

तस्मान्न संन्यासिन अेष लोडः ।

आतुरकुटीयकयोर्बूलोडभुवर्लोडौ ।

अडूडकस्य स्वर्गलोडः ।

डंसस्य तपोलोडः । परमडंसस्य सत्यलोडः ।

तुरीयातीतावधूतयोः स्यात्मन्येव डैवल्यं
 स्वरुपानुसन्धानेन भ्रमरकीटन्यायवत् ।
 स्वरुपानुसन्धानव्यतिरिक्तान्यशास्त्राभ्यास
 उष्ट्रकुंडुमभारवद्व्यर्थः । न योगशास्त्रप्रवृत्तिः ।
 न सांख्यशास्त्राभ्यासः । न मन्त्रतन्त्रव्यापारः ।
 नेतरशास्त्रप्रवृत्तिर्यतेरस्ति । अस्ति येच्छवालंकारव-
 ळ्ढर्माचर विधादूरः ।
 न परिप्राणनामसंकीर्तनपरो यद्यत्कर्म करोति तत्तत्फलमनुभवति ।
 अेरण्डतैलकेनवत्सर्वं परित्यजेत् । न देवताप्रसादग्रहणम् ।
 न बाह्यदेवाभ्यर्थनं कुर्यात् । स्वव्यतिरिक्तं सर्वं त्यक्त्वा
 मधुकरवृत्त्याडारमाडररुश्रीभूत्वा मेदोवृद्धिमकुर्वन्विडरेत् ।
 माधूकरेण करपात्रेणस्यपात्रेण वा कालं नयेत् ।
 आत्मसंमितमाडारमाडरेदात्मवान्यतिः ।
 आडारस्य य भागौ द्वौ तृतीयमुदकस्य य ।
 वायोः संयरणार्थाय यतुर्थमवशेषयेत् ॥ ५८ ॥
 भैक्षेण वर्तयेन्नित्यं नैकान्नाशी भवेत्कवचित् ।
 निरीक्षन्ते त्वनुद्धिग्रास्तद्रुद्धं यत्नतो व्रजेत् ॥ ६० ॥
 पञ्चसप्तगुडाणां तु भिक्षामिच्छेत्डियावताम् ।
 गोदोडमात्रमाकाङ्क्षेन्नृष्टान्तो न पुनर्व्रजेत् ॥ ६१ ॥
 नक्तारुद्रश्चोपवास उपवासाद्यायितः ।
 अयायिताद्दरे भैक्ष्यं तस्मात्भैक्षेण वर्धयेत् ॥ ६२ ॥
 नैव सव्यापसव्येन भिक्षाकाले विशेषदृडान् ।
 नातिकामेद्रुद्धं मोडाधत्र दोषो न विद्यते ॥ ६३ ॥
 श्रोत्रियात्रं न भिक्षेत श्रद्धाभक्तिभङ्गिष्कृतम् ।
 व्रात्यस्यापि गुडे भिक्षेच्छ्रद्धाभक्तिपुरस्कृते ॥ ६४ ॥
 माधूकरमसंकलृप्तं प्राकप्रणीतमयायितम् ।
 तात्कालिकं योपपन्नं भैक्षं पञ्चविधं स्मृतम् ॥ ६५ ॥
 मनःसंकल्परडितांस्त्रीन्गुडान्पञ्च सप्त वा ।
 मधुमक्षिकवत्कृत्वा माधूकरमिति स्मृतम् ॥ ६६ ॥

प्रातःकाले य पूर्वैर्द्युर्द्युर्दृढकतैः प्राथितं मुहुः ।
तद्भैक्षं प्राङ्प्राणीतं स्यात्स्थितिं कुर्यात्तथापि वा ॥ ६७ ॥

बिक्शाटनसमुद्योगाद्येन केन निमन्त्रितम् ।
अथायितं तु तद्भैक्षं भोक्तव्यं य मुमुक्षुभिः ॥ ६८ ॥

उपस्थानेन यत्प्रोक्तं बिक्षार्थं ब्राह्मणेन तत् ।
तात्कालिकमिति ध्यातं भोक्तव्यं यतिभिस्तदा ॥ ६९ ॥

सिद्धमन्नं यदानीतं ब्राह्मणेन मठं प्रति ।
उपपन्नमिति प्राडुर्भुनयो भोक्षकाङ्क्षिणः ॥ ७० ॥

चरेन्नाधूकरं भैक्षं यतिर्भवेच्छकुवाद्यपि ।
येकात्रं नतु भुञ्जत भृष्टस्यतिसमाद्यपि ।
यायितायायिताभ्यां य बिक्षाभ्यां कल्पयेत्स्थितम् ॥ ७१ ॥

न वायुः स्पर्शदोषेण नाग्निर्दहनकर्मणः ।
नापो भूत्रपुरीषाभ्यां नान्नदोषेण मस्करी ॥ ७२ ॥

विधूमे सन्नमुसले व्यङ्गारे भुक्तवज्जने ।
कालेऽपरान्ने भूयिष्ठे बिक्षायरण्मायरेत् ॥ ७३ ॥

अभिगतं य पतितं पापार्णं देवपूजकम् ।
वर्जयित्वा चरेद्भैक्षं सर्ववर्षेषु यापदि ॥ ७४ ॥

घृतं स्वभूत्रसदृशं मधु स्यात्सुरया समम् ।
तैलं सूकरमूत्रं स्यात्सूपं लशुनसंमितम् ॥ ७५ ॥

माषापूषादि गोमांसं क्षीरं मूत्रसमं भवेत् ।
तस्मात्सर्वप्रयत्नेन घृतादीन्वर्जयेद्यतिः ।
घृतसूपादिसंयुक्तमन्नं नाद्यात्कदाचन ॥ ७६ ॥

पात्रमस्य भवेत्पाणिस्तेन नित्यं स्थितिं नयेत् ।
पाणिपात्रश्चरन्योगी नासकृद्भैक्षमायरेत् ॥ ७७ ॥

आस्येन तु यदाहारं गोवन्भृगयते मुनिः ।
तदा समः स्यात्सर्वेषु सोऽमृतत्वाय कल्पते ॥ ७८ ॥

आज्यं रुधिरमिव त्यजेत्कत्रात्रं पललमिव
गन्धलेपनमशुद्धलेपनमिव क्षारमन्त्यजमिव

वस्त्रमुच्छिष्टपात्रमिवाभ्यङ्गं स्त्रीसङ्गमिव
 मित्राह्लादकं मूत्रमिव स्पृष्टं गोमांसमिव
 ज्ञातयस्तेषां यद्दालवाटिकादिव स्त्रियमङ्गिमिव
 सुवर्णं कालकूटमिव सभास्थलं श्मशानस्थलमिव
 राजधानीं कुंभीपाकमिव शवपिण्डवदेकत्रात्रं न
 देवतार्थनम् । प्रपञ्चवृत्तिं परित्यज्य ज्जुवन्मुक्तो भवेत् ॥

आसनं पात्रलोपश्च संययः शिष्यसंययः ।
 दिवास्वापो वृथालापो यतेर्भन्धकराणि षट् ॥ ७८ ॥

वर्षाभ्योऽन्यत्र यत्स्थानमासनं तद्दुष्टाद्भूतम् ।
 उडालाब्वादिपात्राणामेकस्यापीड संग्राहः ॥ ८० ॥

यतेः संव्यवहाराय पात्रलोपः स उच्यते ।
 गृहीतस्य तु दण्डादेर्द्वितीयस्य परिग्राहः ॥ ८१ ॥

कालान्तरोपभोगार्थं संययः परिकीर्तितः ।
 शुश्रूषालाभपूजार्थं यशोर्थं वा परिग्राहः ॥ ८२ ॥

शिष्याणां नतु कारुण्याच्छिष्यसंग्राहं धरितः ।
 विद्या दिवा प्रकाशत्वाद्दिविद्या रात्रिरुच्यते ॥ ८३ ॥

विद्याभ्यासे प्रमादो यः स दिवास्वाप उच्यते ।
 आध्यात्मिकीं कथां मुक्त्वा भिक्षावार्तां विना तथा ॥ ८४ ॥

अनुग्राहं परिप्रश्नं वृथाजल्पोऽन्य उच्यते ।
 अेकात्रं मद्दमात्सर्यं गन्धपुष्पविभूषणम् ॥ ८५ ॥

ताम्बूलाभ्यञ्जने क्रीडा भोगाकाङ्क्षा रसायनम् ।
 कल्हनं कुत्सनं स्वस्ति ज्योतिश्च क्यविक्रयम् ॥ ८६ ॥

क्रियाकर्मविवादश्च गुरुवाक्यविलङ्घनम् ।
 संधिश्च विग्राहो यानं मञ्चकं शुक्लवस्त्रकम् ॥ ८७ ॥

शुक्लोत्सर्गो दिवास्वापो भिक्षाधारस्तु तैजसम् ।
 विषं यैवायुधं बीजं लिंसां तैश्च यं मैथुनम् ॥ ८८ ॥

त्यक्तं संन्यासयोगेन गृहधर्मादिकं व्रतम् ।
 गोत्रादियत्त्वं सर्वं पितृमातृकुलं धनम् ।

प्रतिषिद्धानि यैतानि सेवमानो ब्रजेदधः ॥ ८८ ॥
 सुशुश्रूषोऽपि सुशुश्रूषु विद्वांस्रीषु न विश्वसेत् ।
 सुशुश्रूषस्वपि कन्यासु सज्जते शुश्रूषाम्भरम् ॥ ८९ ॥
 स्थावरं जङ्गमं बीजं तैजसं विषमायुधम् ।
 षडेतानि न गृह्णीयाद्यतिर्मूर्खपुरीषवत् ॥ ९० ॥
 नैवाददीत पाथेयं यतिः किञ्चिदनापदि ।
 पक्वमापत्सु गृह्णीयाद्यावदन्नं न लभ्यते ॥ ९१ ॥
 नीरुजश्च युवा यैव भिक्षुर्नावसथे वसेत् ।
 परार्थं न प्रतिग्राह्यं न दद्याच्च कथंचन ॥ ९२ ॥
 दैन्यभावात्तु भूतानां सौभाग्यं यतिश्चरेत् ।
 पक्वं वा यदि वाऽपक्वं याचमानो ब्रजेदधः ॥ ९३ ॥
 अन्नपानपरो भिक्षुर्वस्त्रादीनां प्रतिग्रही ।
 आविकं वानाविकं वा तथा पट्टपटानपि ॥ ९४ ॥
 प्रतिगृह्य यतिश्चैतान्पतत्येव न संशयः ।
 अद्वैतं नावमाश्रित्य श्रवन्मुक्तत्वमाप्नुयात् ॥ ९५ ॥
 वाग्दण्डे मौनमातिष्ठेत्कायदण्डे त्वभोजनम् ।
 मानसे तु कृते दण्डे प्राणायामो विधीयते ॥ ९६ ॥
 कर्मणा बध्यते जन्तुर्विद्यया य विमुख्यते ।
 तस्मात्कर्म न कुर्वन्ति यतयः पारदर्शिनः ॥ ९७ ॥
 रथ्यायां बहुवस्त्राणि भिक्षा सर्वत्र लभ्यते ।
 भूमिः शय्यास्ति विस्तीर्णा यतयः केन द्युषितः ॥ ९८ ॥
 प्रपञ्चमपिलं यस्तु ज्ञानाग्नौ शुडुयाद्यतिः ।
 आत्मन्यग्नी-समारोप्य सोऽग्निहोत्री मडायतिः ॥ ९९ ॥
 प्रवृत्तिर्द्विविधा प्रोक्ता मार्जरी यैव वानरी ।
 ज्ञानाभ्यासवतामोतुर्वानरीभाक्त्वमेव य ॥ १०० ॥
 नापृष्टः कस्यचिद्भूयान्न यान्यायेन पृच्छतः ।
 जानन्नपि हि मेधावी जडवल्बोऽकमाचरेत् ॥ १०१ ॥

सर्वेषामेव पापानां सङ्घाते समुपस्थिते ।
तारं द्वादशसाहस्रमव्यसेच्छेदनं छि तत् ॥ १०३ ॥
यस्तु द्वादशसाहस्रं प्राणं जपतेऽन्वडम् ।
तस्य द्वादशभिर्मासैः परं ब्रह्म प्रकाशते ॥ १०४ ॥
इत्युपनिषत् उरिः ॐ तत्सत् ॥ इति द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥
ॐ आर्ष्यायन्तु मामाङ्गानि वाङ्म्राणश्चक्षुः
श्रोत्रमथो बलमिन्द्रियाणि य ॥ सर्वाणि सर्वं ब्रह्मोपनिषदं
माहं ब्रह्म निराङ्कुर्यां मा मा ब्रह्म निराङ्करोदनिराङ्कुरा-
मस्त्वनिराङ्कुरां मेस्तु तदात्मनि निरते य उपनिषत्सु धर्मास्ते
मयि सन्तु ते मयि सन्तु । ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥
इति संन्यासोपनिषत्समाम्ना ॥

Sanyasa Upanishad

pdf was typeset on April 1, 2025

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

